

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ
ОСВІТИ

У ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ

**Збірник робіт учасників
обласного конкурсу есе
«Моє майбутнє – успішна Україна»**

Запоріжжя

2024

Збірник робіт учасників обласного конкурсу «Моє майбутнє – успішна Україна».

РЕКОМЕНДОВАНО

Науково-методичною радою
НМЦ ПТО у ЗО як інформаційно-методичний
матеріал для педагогічних працівників ЗП(ПТ)О
Протокол № 3 від 26/06/ 2024

Укладач:

Лілія Четверякова, методист НМЦ ПТО у Запорізькій області

Відповідальний за випуск:

Олександр Паржницький, директор НМЦ ПТО у Запорізькій області.

Комп'ютерний набір та верстка, редагування та коректура:

Наталія Остапчук, викладач української мови і літератури Федорівського центру професійної освіти

Збірник есе «Моє майбутнє – успішна Україна» містить роботи учасників обласного конкурсу есе, який проводився в березні 2024 року з метою національно-патріотичного виховання здобувачів професійної освіти, створення умов для розвитку інтелектуального потенціалу учнівської молоді, формування активної життєвої позиції.

Зміст

Кіась Софія.	Кольорові умови	4
Манжула Галина.	Моє майбутнє - успішна Україна	6
Касілова Марія.	Свобода - це вміння сказати "так" своїм мріям..	8
Вейко Герман.	Спільне майбутнє з Україною	10
Савела Анастасія.	Успішна Україна - спадщина моїх дітей	12
Руда Олена.	Clara futurum (Світле майбутнє).....	13
Власюк Яна .	Ти - моє майбутнє, Україно!.....	15
Кочеткова Софія.	Моє майбутнє – успішна Україна	17
Горошук Емма.	Я вірю в майбутнє своє й твоє, Україно!.....	19
Кісіль Мар'яна.	Моє майбутнє - успішна Україна.....	21
Мамаєв Алан.	Надія.....	22
Гориченко Дар`я.	Моє майбутнє - успішна Україна.....	24
Білаш Олеся	Постріл до миру та прогресу	26
Павлюченко Олена	Моє майбутнє - успішна Україна.....	27
Прокоп'єв Даніїл	Моє майбутнє - успішна Україна.....	28
Петренко Надія.	Найвища цінність України - люди	29
Дейкало Марія.	Моє майбутнє – успішна Україна.....	31
Борисов Богдан.	Майбутнє України залежить від кожного з нас.....	33

Кіясь Софія,
учениця ДНЗ «Запорізький
промисловий центр професійно-
технічної освіти»

Кольорові умови

Не запитуй, що твоя країна може зробити для тебе, а запитай, що ти можеш зробити для своєї країни.

Джон Ф. Кеннеді

Питання успіху особистого і державного викликає багато роздумів і бурхливих емоцій. У тандемі «Я - УКРАЇНА» вбачаю взаємозалежність, бо твердо переконана, що тільки в щасливій країні живуть успішні люди, а задоволене рівнем життя населення зі свого боку інтелектуальну і фізичну силу обов'язково спрямує на розвиток держави. Ми пов'язані, як мати і немовля, дерево і родюча земля – один без одного таки виживемо, але чи матиме це існування сенс? Пропоную розглянути умови спільного (мого та України) процвітання. І нехай вони, умови, будуть не сіро-буденними, а веселковими!

ЧЕРВОНА УМОВА. Україна без війни – успішна квітуча країна. Перемога над ворогом. Покарання. Карма і закон бумеранга. «Воздай їм, Господи, за їхніми ділами і за злобою вчинків їхніх. За ділом рук їхніх дай їм, - поверни їм те, що вчинили» (Псалом 27:4). Сьогодні це - справа політиків та незламних воїнів ЗСУ! Що роблю я? Доначу та виконую посильну фізичну волонтерську роботу. Разом до перемоги!

ПОМАРАНЧЕВА УМОВА. Інвестиції. Успішні країни багато і вдало інвестують у придбання обладнання, нових технологій, в освіту та інновації, у будівництво доріг, будинків, лікарень. Саме інвестиції створюють робочі місця, податки для держави та зарплати для працівників. Також інвестиції створюють продукцію, яку можна ще й експортувати. Я інвестую у себе! Це ментальне і фізичне здоров'я, міцні знання, набуття та вдосконалення професійних навичок, подальше навчання у ВНЗ. «Найшвидший спосіб потроїти свій успіх - подвоїти свої інвестиції в особистий розвиток», - Робін Шарма.

ЖОВТА УМОВА. Фінансове питання. Успішні країни вміють контролювати інфляцію, ефективно управляють курсом національної валюти. Для громадянина будь-якої країни національна валюта – символ ідентичності і незалежності країни,

засіб платежу, заощаджень та інвестицій. Що ж можу я? Продовжую професійне становлення - навчання за професією «Оператор комп'ютерного набору. Касир (в банку)», розуміюсь на фінансовому плануванні, податках і видатках, заощадженнях та інвестиціях, складаю і веду бюджет своєї родини. «Грішми потрібно управляти, а не служити їм», - говорив Сенека.

ЗЕЛЕНА УМОВА. Природні ресурси. Успішні нації вміють добре використовувати своє географічне розташування. Щасливі ті країни, які розташовані на перетині торгових шляхів, які розуміють, що для використання цього виробничого фактору важливо будувати інфраструктуру і розвивати державні послуги (митниця, податкова), які не будуть бар'єром для потоків товарів. Україна має природні конкурентні переваги, такі як сприятливі кліматичні умови, вдале географічне розташування, родючі ґрунти та багаті водні ресурси. Вірю, що цими перевагами моя країна неодмінно скористається. А я своїм прикладом доводжу правильність народної мудрості: «Де народився, там і згодився». Планую пов'язати своє успішне майбутнє з рідною землею, а Америки та Європи залишити для подорожей.

БЛАКИТНА УМОВА. Демографія. Успішні країни борються з демографічними викликами. Чим більше в країні працездатного населення, тим багатшою є країна. Успішний уряд повинен замислитись про припинення виїзду громадян, про комфортне життя ВПО, про освіту, охорону здоров'я, реформу пенсійної системи. Що можу зробити я? Народити і виховати щасливих, розумних здорових діточок! «Наш рід добрий на плід», - обов'язково звучатиме у моїй сім'ї.

СИНЯ УМОВА. Традиції та історична пам'ять. Хочу більше ніколи не чути від мешканців козацького Запоріжжя питання: «А чєм пам'ятник Пушкіну мешал?» Хочу, щоб усі з'ясували, чим таки завинили Куліш, Курбас та Стус! Мрію, щоб кожен свідомий українець уважно прочитав «Сад Гетсиманський», щоб коротка історична пам'ять не стала перепоною до щасливого майбутнього. А я продовжую читати українську літературу та пекти паски за бабусиним рецептом.

ФІОЛЕТОВА УМОВА. Висока моральність, закон і віра. Досвідчені, обізнані керівники будь-яких рівнів, вмотивовані фахівці-виконавці, які щоденно виконують посадові обов'язки, не чекаючи на конверти, презенти, відкати. Так-так, це – про відсутність корупції. Свобода особи та інші права людини мають бути непорушними. А ще віра в Бога і в себе. Я живу за законами моралі і щодня продовжую вчитись надіятися, вірити, молитись, любити, терпіти і прощати.

Майбутнє моєї країни може бути непередбачуваним, але я вірю в потенціал нашої нації, у дотримання «кольорових умов», які сприятимуть процвітанню та

розвитку. Успіх – поняття відносне і може мати різні значення для різних людей. Однак загалом успішна людина – це та, хто досягає своїх цілей, відчуває задоволення від своїх досягнень і здатна реалізувати свій потенціал. Я – успішна щаслива людина вільної, міцної квітучої України вкотре, як мантру, повторюю пророчі слова Андрія Кузьменка:

Життя красиве, коли кольорове,
Значить получилось, дякувати Богу

Манжула Галина,

учениця ДНЗ «Пологівський професійний
ліцей»

Моє майбутнє - успішна Україна

роздуми (сподіваюся, що розсудливого) цинічного
оптиміста

Ми вже успішні, як ніколи!

У лютому двадцять другого росія нам дала три дні, світ - тиждень, а ми є! Ми зробили стрибок через рівні, ми з третього класу перейшли в одинадцятий і складаємо НМТ на зрілість. Ми розпочали все з нуля, маючи при собі маленьку ”тривожну валізку” і нечувану стійкість. Ми не тільки почали життя з чистого аркуша, а й змінили почерк та кут нахилу. Ми переглянули “словники”, наново розставляючи

пріоритети у власних і загальних іменниках, винесли в окрему колонку слова з застереженням: “Призводить до манкуртства!” Ми нарешті позбулися ярлика низьковартості, нівелюючи плани “великай рускай держави” по нашому “оносороженню”, і тепер світ бачить нас справжніх; ми лікуємо світ від хвороби “далекого простору”, розвінчуючи міфи про наддержаву, гаслом якої є “можем павтарить” і світоглядною позицією “Україну создал лєнін”.

Ми успішні, бо ще ніколи так масово і одночасно не спадали маски патріотизму з пристосуванців, запродавців, колаборантів, корупціонерів, які своєю діяльністю чи бездіяльністю (не знаю, що гірше) нишком руйнували нашу ментальність і державність. Тепер ми знаємо їх в обличчя і можемо протидіяти.

Ми успішні, ми стали найкрутішими коучами та інструкторами з виживання та дій у надзвичайних ситуаціях. Ми усвідомили, що у світі немає нічого такого, що ми не змогли б зробити: найскладніші операції у підвалах при світлі ліхтарика, відновлення і перемикання енергосистеми у лічені години, логістика, інженерні та конструкторські рішення, цифрові технології, відновлення та будівництво, робота підприємств та фермерських господарств, навчання в метро і бомбосховищах - і все це під виття сирен, вибухи і запуски ракет “братнього народу”.

Ми успішні, бо навчилися цінувати кожен мить життя. І ми тепер точно знаємо, що “щастя можна знайти навіть у найтемніші години, якщо не забувати звертатися до світла”, тому створюємо нові бренди, знімаємо фільми, пишемо книжки, складаємо пісні, пропагуємо українську культуру та ментальність на цілий світ - і все це під локдаун, вибухи і сирени.

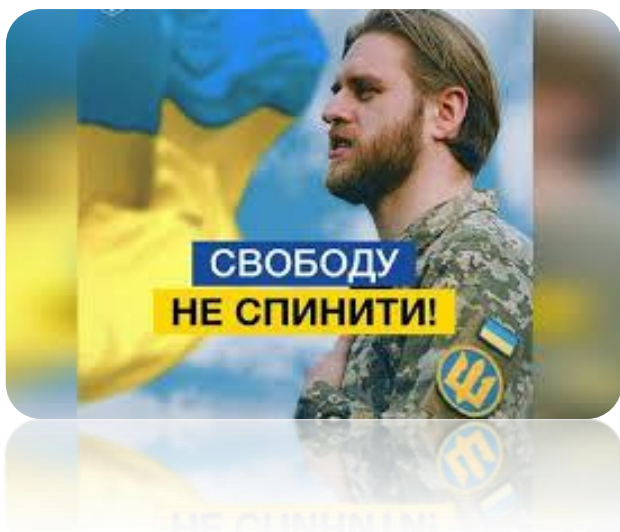
Ми збиваємо, знищуємо, топимо їх “аналогов нет” музейною зброєю. Колишні менеджери, викладачі, кухарі, трактористи (і далі весь список професій) не тільки в найкоротший термін опановують сучасну зброю, надану союзниками, а й застосовують її так, що дивуються навіть її розробники.

Ми успішні, ми є, ми складаємо іспит! І платимо за це страшенно високу криваву ціну, порушуючи найважливішу ментальну заповідь: “не убий” Так, вбиваємо і ми, і вони, але ми вбиваємо в собі останнього Звіра, а вони в собі - останню Людину, Ми відстоюємо Світло, а вони - Темряву (і таким, як вони ”родам людським...не судилося з'являтися на землі двічі”).

Ми успішні, бо дізналися про себе все, всі недоліки і переваги. Ми тепер знаємо чого ми варті. Будуть ще перемоги і поразки, радість і розпач, “нам ще буде дуже важко, але точно вже ніколи не буде соромно”.

Р. S. Стосовно майбутнього: воно неминуче буде успішним, бо ми відчули смак самоповаги і вчимося поважати себе (а вчимося ми, як показує сьогоднішня, швидко), тому знову переглянемо “словники” й такі слова як невігластво, безвідповідальність, корупція, злочинність стануть історизмами. І ми вже точно будемо знати, що ”... бацिला чуми ніколи не вмирає, ніколи не щезає, десятиліттями вона може дрімати десь у закутку меблів або в стосі білизни, вона терпляче вичікує своєї години...” І тому основою кожного поруху нашої думки буде взаємоввічливість, взаємочесивість і самоповага.

Україна приречена на успіх!

Касілова Марія,

учениця ДНЗ «Михайлівське вище професійне училище»

Свобода – це вміння сказати «так» своїй мрії

Є завжди причина, щоб жити...

Є завжди привід, щоб мріяти...

Є завжди надія на завтрашній день...

Завтрашній день. Майбутнє. Робити прогнози, ба навіть розмірковувати про майбутнє в країні, яку поглинула війна, - справа вкрай невдячна. Ніхто точно не знає, як буде завтра. І ніхто не знає, як буде після війни, але мріяти все ж варто.

Мені 17 років, війна буревієм увірвалася в моє життя, зруйнувала плани, але попри все, я маю мрії й шукаю той вектор розвитку, який допоможе зробити ці мрії реальністю.

Мої мрії здійсняться, але все залежить від того, коли і як закінчиться війна.

Прогнози різні, але я впевнена, що Україна приречена на успіх навіть за найгіршим сценарієм демографів про те, що нас залишилося близько 20 мільйонів осіб...

Ця війна згуртувала нас і створила європейську націю з українською ідентичністю. У нашого народу з'явився небувалий жертковий дух. Його носіями стали воїни-добровольці та волонтери. Відбулося те, чим справді можна захоплюватися.

Я бачила цей дух жертковості. Ні, відчувала, коли приїхала до шпиталю, щоб підтримати важкопораненого 19-річного товариша-земляка.

Я спілкувалася з хлопцем, який старший від мене на два роки, але кожне його слово закарбовувалося в моїй пам'яті, торкалося мого серця, давало віру в перемогу.

Слухала Антона й намагалася запам'ятати не тільки те, що він говорить, а навіть інтонацію, його міміку, жести. Запам'ятати людину, яку не зламала ампутація ноги; людину, кожне слово, якої не було пустодзвоном. Ні в словах, ні в діях цього юнака не відчувалося розпачу, а навпаки була велика мотивація й розуміння того, чому він, випускник-медаліст, не вступав до вишу, а став воїном-добровольцем. Обізнаність, інтелект, ерудиція Антона вражали.

-Ми виборюємо свободу! – говорив він.

-А свобода – це вміння сказати «так» своїм мріям. Гідність – це вміння сказати «ні» своїм страхам!

Він малював майбутнє України, а значить і своє майбутнє. Для нього майбутнє рідної держави – це люди, а точніше їхнє мислення в категоріях захисту, відтворення та розвитку нації. Я з ним погоджувалася, що саме такі світогляди й мислення формують новий тип української людини. Саме вони покликані забезпечити існування українців і нашої Батьківщини в часі й просторі.

Антон зачитується поезією Т. Шевченка, тому вважає, що ідеалами життя українців повинні стати БОГ, УКРАЇНА, СВОБОДА.

БОГ. Погодьтеся, що наше життя – це життя з християнським Богом, Творцем всього сущого, Батьком правди й волі.

Антон наводив аргументи, а я згадувала життєвий шлях Тараса Шевченка. Поет бачив страждання своїх земляків, але ж стверджував усепереможну віру в Бога:

Ми віруємо Твоїй силі

І духу живому

Встане правда! Встане воля!

І Тобі одному

Помоляться всі язики

Вовіки й віки.

(Тарас Шевченко)

А хіба мій співрозмовник не бачив страждання земляків? А сам хіба не страждає? Усе це так, усе це правда, але в Антона така велика віра в ідею незалежності, що вона передається й мені .

УКРАЇНА. Другий ідеал впливає із закорінення життя кожної справжньої людини в Україну. Це вимагає осмислення і дії: треба бути по-синівськи відповідальними за державу перед Богом, предками й нащадками. Кожен українець повинен витіснити зі своєї душі байдужість до України:

Та не однаково мені,

як Україну злії люде

присплять, лукаві, і в огні

її, окраденою збудять...

Ох не однаково мені.

(Тарас Шевченко)

СВОБОДА. Третій ідеал утверджує цінність свободи. Ми, українці й Україна, можемо належним чином існувати у світі лише політично, духовно, економічно вільними. За це й боремося. Боремося, жертвуємо найдорожчим – спасінням своєї душі задля ще більш дорогого – порятунку своєї нації.

Цю жертвовність ми усвідомлюємо, співаючи гімн України: «Душу й тіло ми положим за нашу свободу...»

Де ще як не в Українській соборній самостійній державі можуть існувати українська правда, сила і воля.

Упевнена, що майбутнє України буде щасливим, бо ті, хто виборює зараз для нас Перемогу, впливатимуть на формування мислення, світогляду українців.

Я повірила кожному слову Антона, я бачила, як горіли його очі...

Антон... Він... ідеал .. Ідеал із Україною в серці, з жовто-блакитним прапором у душі . Я готова йти поруч із ним. Україна буде такою , якою ми її зробимо. Це буде оновлена українська земля, світ вільних людей. Так було й буде!

З війною змінилося все: світ навколо, люди, цінності, от тільки віра у світле майбутнє й перемогу залишилася незмінною. Вірую в те, що:

Є завжди причини, щоб жити...

Є завжди привід, щоб мріяти...

Є завжди надія на завтрашній день...

Вейко Герман,
учень ДНЗ «Запорізький
політехнічний центр професійно-
технічної освіти»

Спільне майбутнє з Україною

У кожного з нас є світлий промінь майбутнього, який розгортається перед нами в незвіданих перспективах. Як громадянин України, я не тільки відчуваю відповідальність за своє власне майбутнє, але й за майбутнє країни, у якій живу. Успіх держави тісно пов'язаний з успіхом кожного її громадянина, і моє особисте досягнення не може існувати окремо від загального розвитку суспільства.

Моральні цінності відіграють ключову роль у формуванні успішної країни. Чесність, відповідальність, толерантність та повага до інших є основоположними принципами, які підтримують гармонійну спільноту. У моєму майбутньому прагну бути не лише успішним з погляду матеріального достатку, але й морально високою особистістю, що віддзеркалює загальні цінності моєї країни.

Подолання перешкод - це не лише необхідна умова для особистого зростання, але й ключовий елемент успіху країни. Розвиток суспільства вимагає від нас постійних зусиль у подоланні викликів і проблем. Система освіти, інноваційні технології, економічні трансформації - це лише кілька сфер, де ми повинні активно працювати над подоланням перешкод, щоб досягти успіху.

Також дуже важливо пам'ятати наше минуле, традиції та людей, які сприяли розвитку нашої країни, становленню нашої незалежності, сили та свободи.

У світлі цих роздумів моє майбутнє стає не просто особистим курсом досягнень, але і частиною більшого стрибка країни до успіху. Мої цілі та досягнення не можуть існувати відокремлено від тих стратегій і цінностей, які спрямовані на загальний розвиток суспільства. Моя мета як громадянина полягає у тому, щоб мої вчинки, цінності та досягнення долучалися до будівництва кращого майбутнього для всіх нас. Тільки такими спільними зусиллями зможемо стати успішною країною, де кожен громадянин може реалізувати свій потенціал і відчувати себе щасливим та задоволеним.

Успіх України також залежить від нашої здатності розвивати інновації та адаптуватися до змін у світі. Швидкі темпи технологічного прогресу вимагають від нас постійного оновлення знань та навичок. Я як громадянин своєї держави прагну брати участь у програмах професійного навчання та підтримувати наукові дослідження, щоб сприяти інноваційному розвитку нашої країни.

Крім того, успіх країни визначається її здатністю забезпечити всім громадянам рівні можливості та справедливість. Відкрите та справедливе суспільство, де кожен має можливість реалізувати свої мрії, незалежно від соціального статусу чи етнічної належності, є основою успішної країни. Я вважаю, що важливо активно працювати над зменшенням соціальних нерівностей, підтримуючи програми соціальної допомоги та розвитку громадянського суспільства.

Попередження екологічних проблем та збереження природних ресурсів також є важливим аспектом успішної країни. Я відчуваю відповідальність за довкілля та прагну активно долучатися до ініціатив з екологічного збереження. Розвиток альтернативних джерел енергії, впровадження екологічних технологій та збереження біорізноманіття - це лише деякі засоби, які можуть сприяти створенню сталої та екологічно чистої країни.

У цілому, моє майбутнє нерозривно пов'язане з майбутнім моєї країни. Моя мета - бути активним учасником у процесі будівництва кращого майбутнього для всіх. Стрімкий шлях до успіху вимагає від нас постійних зусиль, але спільні зусилля громадян, орієнтованих на спільне благо, можуть привести до досягнення величезних результатів. Тільки злагоджений і відданий колектив може зробити нашу країну успішною, процвітаючою та впливовою у світі.

Савела Анастасія,
учениця ДНЗ «Запорізький
будівельний центр професійно-
технічної освіти»

Успішна Україна - спадщина моїх дітей

Кожна людина має мрії та плани на майбутнє. Я не виняток. Усі мої дії і перспективи пов'язані з Україною. Я хочу прожити тут своє життя, учитися, працювати, здійснювати мрії, кохати і народжувати дітей. А найбільше моє бажання - це насолоджуватися тим, де я живу і у якому суспільстві. Кожна людина хоче, щоб її майбутнє було світлим, щасливим і забезпеченим, але щоб воно стало таким, необхідно ставити перед собою мету і досягати її втілення. Я мрію про успішну та процвітаючу Україну, яка стане найціннішою спадщиною моїх дітей.

Спадщина. Усі знають значення цього слова. Але мені спало на думку, що воно є спільнокореневим до "падати", тобто, напевно, йдеться про отримане незалежно від нашої волі та бажання. І якщо від матеріальної спадщини ще можна відмовитися, то генетична або духовна не дає такої можливості. Тобто мої діти успадкують від мене батьківщину Україну, навіть якщо не будуть цього хотіти. Недарма батьківщина означає успадковане від батьків. Але ж від успіху і добробуту не відмовляються, а навпаки, прагнуть! І тому я докладатиму всіх зусиль, щоб зробити Україну цінною спадщиною для моїх дітей.

Хтось скаже, що добробут і процвітання країни не залежить від звичайних громадян, адже керують державою можновладці. Не можу з цим погодитися. На мою думку, кожен може і має зробити свій, хоч і невеликий, внесок у справу процвітання власної країни. Успішна держава - це не лише сильна економіка і стабільність, а й громадяни, які почуваються впевнено, відсутність дискримінації і широкі можливості для реалізації людьми своїх мрій і потенціалу, міцні, заможні та щасливі родини. Україна майбутнього матиме потужний ресурс, щоб забезпечити якісну освіту, охорону здоров'я та соціальні послуги для своїх громадян. І йдеться не лише про фінансові можливості, а й про свідомий національний світогляд нашого суспільства. Я вважаю, це і є добробут, тобто краща якість життя для всіх. Але щоб наша держава дійсно стала такою, потрібні мир та натхнення праця кожного українця. Дуже важливо допомагати своїй країні в такий важкий час. Я відчуваю щиру вдячність до всіх тих людей, які забезпечують грошові виплати на ЗСУ та

підтримують постраждалих від російських атак. Участь у волонтерській діяльності - мій внесок у майбутнє України. Я намагаюся зробити все можливе, щоб Батьківщина пододала страшне випробування війною і нарешті розквітла. Мій навчальний заклад дає мені можливість на своєму місці робити маленькі кроки до побудови того суспільства, у якому я хочу жити. Благодійні акції, збори для військових, купівля корму та приладдя для цуценят і кошенят. Завдяки нашій дружній та згуртованій команді ми долаємо всі перешкоди і не збираємося зупинитися на досягнутому. Кожен із нас живе ідеєю формування нового свідомого суспільства як необхідної умови успіху і процвітання держави.

Моє майбутнє пов'язане з майбутнім України. Я вірю, що лише наші спільні зусилля дозволять побудувати країну, якою пишатимуться нащадки. Успішна Україна - це мета, до якої ми маємо прямувати, працюючи кожен на своєму місці над розвитком громадянського суспільства, економіки, правової системи та культурної спадщини. Цінність успадкованої нашими дітьми держави залежить від нас, а разом ми зможемо створити краще, сильніше і успішніше майбутнє для всіх українців. Тож нехай кожен крок буде кроком до світлого завтра, де ми, об'єднавшись в серцях і діях, зробимо нашу націю щасливою і вільною. Україна - наш дім, наша надія, наша слава. І кожен має вірити у її краще майбутнє, бо віра - це могутній інструмент для досягнення поставленої мети!

Руда Олена,

учениця ДНЗ «Запорізький професійний
торгово-кулінарний ліцей»

Clara futurum (Світле майбутнє)

Наше життя завтра залежить від нашого життя сьогодні. Життя є різним, але кожний хоче бачити себе у майбутньому радісною та щасливою людиною. Живучи в досить складний час, спостерігаючи за життям оточуючих, замислююся: а що буде з нами в майбутньому? Щодо цього маю різні думки. З одного боку, я сподіваюся на те, що люди задумуються над своїм життям і міркуватимуть про майбутнє в глобальному масштабі. Адже все залежить від нас. Хоча, якщо хочеш змінити світ — почни з себе, зміни себе! А з іншого боку, мені здається, що не так і просто все змінити...

Мене охоплює нестерпний біль,

коли вкотре натрапляю на новини про загибель воїнів — захисників нашої держави. Ніхто нічого не обіцяє нашим героям, вони йдуть обстоювати незалежність через бажання волі Україні, ризикують своїм життям заради цього. Невже ворог не схаменеться?

Невже не хочеться, щоб усі люди жили в мирі та гармонії? Невже не хочеться побачити мирне небо над головою? Хтось вперто хоче знищити волю України...

Сміття... Яка наша планета забруднена!.. Хіба можна так ставитись до своєї домівки? Адже наша планета — наш дім! Часто ставлю до себе питання: Чому людям, так важко прибирати за собою? – але, на жаль, так і не знайшла відповідь. Якщо ми не будемо дбати про наше довкілля, то зовсім скоро втратимо все. Пожежі в найбільших тропічних лісах планети, аномальні погодні умови, найпотужніший тайфун за 25 років, кам'яні дощі у Карпатах... Зміни клімату — це невтішні новини з інших континентів... Лідерство України у світовому рейтингу вирубки лісів; сніг у червні, що не танув за 30-градусної спеки; смерчі, пилові та піщані бурі; аномальні зливи; опріснення Чорного моря — перлини України. Зміна клімату в Україні — наша реальність...

Серед перехожих часто бачу засмучених людей, які повинні важко фізично працювати, щоб заробити на прожиття. Заради чого треба прикладати такі зусилля, якщо ніхто не оцінює їх як треба? Якщо ніхто не прагне до чесного та справедливого суспільства, де люди мають високу якість життя та не повинні втрачати весь свій час на роботу з мінімальною зарплатнею? Багато людей покидають країну і виїжджають за кордон, щоб заробити хоча б якусь копійку. Там вони і залишають усе своє здоров'я. Чому батьки повинні залишати свою сім'ю, не бачити своїх дітей тільки для того, щоб забезпечити їм хоч якийсь майбутнє і прогодувати їх? Чому діти проводять своє дитинство без потрібної уваги батьків? Чому бабусі та дідусі отримують таку мізерну пенсію? Як вони можуть щасливо проживати свою старість на такі гроші? Хочеться, щоб у близькому майбутньому їх збільшили, старші люди заслуговують на гідне життя...

Булінг...Люди несправедливо жорстокі. Тепер судять за зовнішністю. Якщо хтось не ходить у брендових речах, або не так, як подобається суспільству – він ніхто. Що за стереотипи? Хто, і навіщо їх встановив? Скільки підлітків закриваються в собі тільки через те, що їхні смаки засуджують. Кожен з нас — особистість, яка є унікальною і цікавою по-своєму. Матеріальне багатство — не головне в житті. Бути багатим – не означає принижувати та самостверджуватися за рахунок людей, котрі мають грошей менше за тебе. Бути багатим — це бути в першу чергу людиною, яка з повагою відноситься до себе й оточуючих. Чому для багатьох це є незрозумілим?

Насправді потрібно починати з себе. Що ти можеш зробити для світлого майбутнього нашої держави?

На мою думку, Україні потрібні кваліфіковані спеціалісти — освічені, добре обізнані у своїй галузі, з високими моральними чеснотами і врівноваженим психічним станом. Тому в майбутньому я хочу вступити у вищий освітній заклад, гарно вчитися і згодом працювати на гарній роботі, яка буде мені подобатись, та буде приносити користь державі, щоб зробити невеличкий внесок у зміни нашої України.

Щасливе майбутнє не може бути без сім'ї. Сім'я - запорука багатьох цінностей та підтримки, котрої багатьом так не вистачає. Хочу здоров'я і щастя всім моїм рідним та співвітчизникам. А ще хочу вірити, що свідомість наших людей зміниться. Відчуваю, що вона вже міняється. На моє глибоке переконання, майбутнє нашої держави належить молодому поколінню. І я щиро вірю, що молодь врахує помилки попередніх поколінь у минулому і подолає їх у майбутньому. Я належу до цього покоління, я — майбутнє України.

Власюк Яна,
учениця ДНЗ «Запорізьке вище
професійне училище моди і стилю»

Ти – моє майбутнє, Україно!

Україна – це не просто країна на мапі світу. Для мене це багатство культури, відданість своїй історії та, безумовно, образ майбутнього. Моя Україна майбутнього – це країна, де кожен громадянин має можливість реалізувати свій потенціал та жити щасливо.

Майбутнє України пов'язане з численними викликами. Одним із найважливіших завдань є побудова стабільної економіки. Україна має великий потенціал в аграрному та інформаційному секторах, але для досягнення успіху потрібно створити сприятливі умови для бізнесу та інвестицій.

Крім того, важливим аспектом є розвиток освіти. Моя Україна майбутнього - це країна, де кожна дитина має доступ до якісної освіти, незалежно від місця проживання чи соціального статусу. Освічене суспільство – це запорука успіху та інновацій.

Проте майбутнє України не обмежується внутрішніми завданнями. Наша країна також повинна зберігати свою незалежність та розширювати міжнародні партнерства. Україна має право на місце в європейській та світовій спільноті.

Нині існує єдина проблема, яка бентежить кожного українця – війна, яку розпочала «недодержава». Щодня гинуть люди від безжальних дій ворога, яким немає виправдання. Ми всі розуміємо, що обов'язково переможемо, але це лише питання часу.

Та кожен із нас хоча б раз задумувався над тим, якою буде Україна після Нашої Перемоги. І я з впевненістю можу сказати, що втомленою, але щасливою.

Золоті пшеничні лани — багатство України, але ж це не все її багатство. У надрах української землі зберігаються різноманітні корисні копалини. Найголовніші — руда й вугілля. Вугілля — це Донбас, залізна руда — це Кривий Ріг. Ці два місця — ніби два рідних брати, які не можуть жити один без одного. Так само, як Захід України і Схід України є нерозривними у своїй країні Україні.

Майбутнє України, на жаль, перебуває в руках нинішніх політиків, тому що тільки громадянське суспільство може стати противагою партійним амбіціям. Але громадянське суспільство навіть за десять років сформувати неможливо. Мені здається, що на це має бути добра воля політичної еліти. Тобто кожен політик повинен працювати на благо України, а не на благо іншої держави чи за певні гроші на користь іншої країни.

Тільки за таких умов ми зможемо приєднатися до країн демократичного спрямування.

Звісно, що я бачу неньку такою ж квітучою, якою вона була й раніше, але трішки з іншими людьми. Адже війна нагадала нам, що головне не матеріальне. Шкода, що раніше не всі це розуміли. Люди гналися за статками, не обдумували свої рішення, зраджували Батьківщину. А сьогодні деякі наші колишні співвітчизники сидять в країні ворога й не розуміють, що робити далі: замовчувати загибель дітей чи намагатися вирватися із тенет. Я сподіваюся, що після закінчення війни всі зрозуміють, що варто бути справжнім українцем не лише на слові, а й на ділі. Молодь повністю перестане використовувати та транслювати вороже. Ми всі збагнемо, що своє є найкращим і його варто вивчати. Надіюся, що об'єднання людей нікуди не дінеться, а навпаки підсилиться. Адже разом ми зможемо збудувати світлу країну. Звісно, що відбудуємо всю архітектуру, здіймемося на новий рівень, обов'язково повернемо всі території, які за правом належать нам.

А також у майбутньому я бачу Україну, яка розвивається та процвітає, де права та свободи кожного громадянина захищені, а можливості необмежені. Моя Україна майбутнього – це країна, яку я гордо називаю своєю рідною!

Кочеткова Софія

учениця ДНЗ «Запорізький професійний ліцей залізничного транспорту»

Моє майбутнє – успішна Україна!

Як і більшість українців, я мрію про щасливе та успішне майбутнє для своєї держави.

Це мій рідний край, моя Батьківщина, тут народилися мої пращури з діда-прадіда, тут народилася і я. Тому й бачу себе в прийдешньому саме на українській землі. Серед безмежних неозорих степів, квітучих вишневих садів та неосяжної небесної блакиті.

Та після повномасштабного вторгнення ворожих військ моя країна опинилася в морі крові, забарвивши червоним не лише поля, сади, але й саме небо, яке стало кривавим. Все, що було мені таким рідним та дорогим, почало зникати, барви змінилися. На думку спадають чомусь лише слова І. Франка:

Я бачив дивний сон.

Немов передо мною

Безмірна, та пуста, і дика площина

І я, прикований ланцем залізним, стою

Під височенною гранітною скалою,

А далі тисячі таких самих, як я.

У перший жахливий рік російсько-української війни все навколо втратило свої кольори, вартість, важливість. Душа прагнула миру та спокою. Але, виявляється, й до війни можна звикнути.

Саме цієї ранньої весни я усвідомила, що все в наших руках, незважаючи ні на що. Ми стали багатші духовно, бо зрозуміли, що можемо втратити дім, близьких, власне життя. Стали сильнішими, більш мужніми, що дає нам право вірити в щасливе майбуття. У цьому нам допомагають непоборні наші захисники, які ризикуючи власним життям, майже з останніх сил утримують ворожу навалу та бережуть нас. Саме завдяки нашим воїнам ми не втрачаємо надії на перемогу.

І я вірю, що наша незламна Україна має величезний потенціал для розвитку та процвітання. У нас є багаті природні ресурси, талановиті та щирі люди, що віднаходять та удосконалюють себе. Ми прагнемо кращого життя і вміємо рухатися безупинно далі. У майбутньому бачу Україну як економічно сильну та незалежну державу, що повністю відновилася й упевненими кроками йде лише вперед, стає більш сучасною, забезпеченою та розвиненою. Це країна, що вийшла на новий рівень і стає прикладом для інших. Батьківщина, де кожен громадянин має своє місце і вносить свій вклад в розвиток держави.

Думаю, що це має бути країна насамперед без страху, очікування чергового «нападу» зі сторони. Хочу, щоб люди жили вільно і здійснювали свої мрії без переживань і роздумів про те, що ж буде далі, чи все буде добре, що нічого неочікуваного та небезпечного не трапиться. Звісно, певні страхи і подібні речі залишаться, бо це життя, в якому неможливо заглянути наперед, щось передбачити.

Переконана, що в майбутньому наша країна буде готова до всього, що ставатиме на її шляху, зможе подолати будь-які перешкоди та неочікувані повороти долі. Матиме підготовлену армію, зброю і все необхідне, щоб дати відсіч незваному гостю, ворогу. Тоді ніхто не захоче нашкодити нам та нашій державі, якось зломити її. Надіюсь, що з часом люди зможуть навчитися вирішувати всі проблеми мирними шляхами, переговорами й різними офіційними домовленостями. На жаль, політики не завжди чесні та доброзичливі люди, що бажають допомогти країні та людям. Деякі бажають заробити більше грошей і стати «успішними», щоб лише вони мали все і нічого не потребували, але й працьовитий, мужній народ також має право на подібні «бонуси». Сподіваюся, що з часом, не лише громадяни, а й політики будуть намагатися бути більш відданими насамперед нашій країні і робитимуть усе лише на її благо. З часом відбудуються нові міста, села, але буде й моральне, культурне відродження. Україна всьому світу продемонструвала, що навіть під час кризи вона залишається демократичною, відкритою країною.

У мене є мрії, плани, що пов'язані саме з Україною. Хочу отримати українську освіту, працювати на благо держави й зробити свій внесок для її процвітання й незламності. Все буде Україна! Успішна, незалежна, розвинена та сильна держава, в якій панує мир, добробут та злагода, де кожен громадянин пишатиметься своєю країною та щасливо житиме в ній, здобуватиме гарну освіту, матиме гідно оплачувану роботу і нічого не потребуватиме.

Тож «Лупайте сю скалу! Нехай ні жар, ні холод Не спинить вас! Зносить і труд, і спрагу, й голод, Бо вам призначено скалу сесю розбить».

Горощук Емма,
учениця ДНЗ «Запорізький центр професійно - технічної освіти водного транспорту»

Я ВІРЮ В МАЙБУТНЄ СВОЄ Й ТВОЄ, УКРАЇНО!

Любіть Україну у сні й наяву,
Вишневу свою Україну... (Володимир Сосюра)

Хто Я?

Хто Я сьогодні?

Ким Я буду завтра?

Єдине, у чому я стовідсотково впевнена, що ніколи не буду такою, якою була до війни. Війна поділила моє життя на «до» і «після»... Раніше я нікуди не поспішала, не будувала грандіозних планів, увесь час думала, що життя таке довге і ще встигну «небо до землі прихилити» й «гори зрушити». Тепер зовсім по-інакшому. Дорожу кожним днем, кожною годинкою, кожною хвилиною. Розумію, що саме зараз мені треба докласти багато зусиль, щоб потім було з чим починати нове життя в оновленій країні.

Так, я змінилася. І змінила мене війна, а ще (як це не прикро звучить) – сьогоднішня страшна буденність, в якій ми всі живемо й розуміння того, що в майбутньому роботи буде ще більше. Якось на уроці української мови викладачка нам сказала, що на плечі мого покоління покладена дуже важлива місія, що саме мені й моїм одноліткам доведеться відбудувати нову, кращу Україну й щоб це здійснити, треба вже зараз починати змінюватися самим.

Якщо ви запитаете мене: «Ти бачиш себе в якійсь іншій країні світу?», – то я з впевненістю відповім: «Ні! Не бачу. Не хочу себе там бачити...».

Час від часу мені сниться один й той самий сон. Сонячний день. Початок червня. Нарешті довгоочікувані канікули. Мама з татом купили мені квиток «в літо» і посадили в міжміський автобус «Запоріжжя – Херсон» (попросивши водія наглядати за мною в дорозі і висадити біля першого будинку в с. Новоіванівка Херсонської області). Їду. Відчуваю себе дорослою й самотійною. Під сидінням сумка й мій шкільний рюкзак (речей багато, бо їду на все літо). Телефон сховала, бо якщо розрядиться й батьки не зможуть «додзвонитися», то влетить мені сповна. І

тому вирішила дивитися в безперервний «телевізор» – віконечко. Боже, яка краса за вікном! Змінюються виднокраї, починаються «ландшафтні гойдалки» (на Херсонщину шлях то вгору, то вниз), а я все більш закохуюся в мальовничу нашу Україну. Вона неймовірна! Чого тільки вартують наші ЛЮДИ! Ми зупинилися за Мелітополем, біля невеличкого стихійного базару. Я вийшла з автобуса, й якийсь дідусь мені гукнув: «Ану малеча, підставляй кишеню!» – і насипав мені повну кишеню стиглих черешень. Їдемо далі й як тільки перетнули межу Запорізької й Херсонської областей, то відразу змінився пейзаж. Почалися «низкорослі» лісосмуги з акацій (вкриті цвітом, як білим снігом... А ці пахощі! Голова обертом від того аромату!), пообіч дороги червоні смужки маку, а далі – буйно квітне ярий ріпак. Такий жовтий цвіт, що аж очі сліпнуть! ...а небо сине-сине, з білими поодинокими «баранцями» хмаринок.

Боже, як я люблю свою Україну! Дай нам сили пережити цю війну!

Я живу! Я вірю! Я молюся! Я навчаюся й з вдячністю проживаю кожен день. І чекаю на ПЕРЕМОГУ!

Ким я буду завтра?

Звісно, що бачу себе кваліфікованим, сучасним кухарем-універсалом, у якої все «горить» в руках. Бачу себе на кухні неймовірно гарного ресторану на березі повноводного Дніпра-Славутича, по якому знов курсують п'ятипалубні кораблі з мандрівниками-зіваками на верхній палубі. Бачу, як після відбудови України, до нас їдуть туристи з усього світу, щоб тільки подивитися на націю непереможних українців та скуштувати наш справжній борщ, банош, сало з часничком і міцну горілочку з перцем. А ще я їм приготую затірку зі шкварками й вареники з вишнями, які мені частенько готувала бабуся...

Так, насправді, я з того покоління, на плечі якого покладена важлива місія: не зрадити себе й тих, хто віддає своє життя та здоров'я зараз на фронті за наше з вами майбутнє. І не треба ніяких «але»! Буде так, як ми того захочемо! А хочемо ми жити, працювати, закохуватися, народжувати дітей у вільній, соборній, неподільній Україні й ніякий ворог не стане нам на заваді!

* * *

Бабусю, тримайся! Я скоро до тебе приїду...

Кісінь Мар'яна,
учениця Федорівського центру
професійної освіти

Моє майбутнє – успішна Україна

Я вірю у величне майбутнє України.
В. Вернадський

Розмірковую, чи можна уявити собі, якою буде Україна після війни. І можу сказати: Україна незаперечно стане ключовим елементом майбутньої геополітичної конструкції світу. Та

що там стане, вона вже є! Про це писав минулого століття митрополит Андрей Шептицький: «Не тільки в глибокому середньовіччі, але й, найімовірніше, також у майбутньому український Київ відіграватиме для цілої Західної Європи – можливо, вирішальну – роль»; про це говорить зараз історик Ярослав Грицак: «Україна є умовою існування Заходу». Місія України – стати прикладом для інших держав.

Суворі історичні обставини зробили наш народ сильним і сміливим. А сміливі завжди мають щастя. Сила українського громадянського суспільства потужна. Її джерелом є високий бойовий дух, мотивація, що боротьба йде не тільки за Україну, а за ідеї демократії та свободи.

Майбутнє кожної країни залежить від її молоді. Українська молодь може навчити Європу та світ багатьох важливих речей. Зміни завжди починаються з молодих людей. Студенти стояли на передній лінії Революції на граніті, Помаранчевої революції та Євромайдану. Революційність та почуття справедливості - це характерні риси молодості. Сучасна молодь захищає Україну, волонтерить, досягає успіхів у науці, розробляє новітню техніку, працює над удосконаленням ІТ-галузі – виборює перемогу. Молодь планує своє майбутнє в Україні, країні можливостей і ресурсів, і перетворить її на найліпше місце у світі для реалізації творчих та підприємницьких ідей.

Сьогодні, здавалося б, думати про майбуття держави неабияк складно, власне ці роздуми роблять нас стійкішими. Саме нашою стійкістю і захоплюється увесь світ. Ми, молода сила, звісно не будемо сидіти й казати, що все погано; ми скажемо собі: я спробую використати свій час для справи – плестиму маскувальні сітки, готуватиму смаколики для бійців, в'язатиму теплі речі, буду донатити, а головне – нести українське слово... І це буде мій вклад в майбутнє України. Бо саме мова є рушієм для зростання економіки. Українська мова - єдиний спосіб захиститися від

московської окупації політично й економічно. Відбитися від агресора – завдання номер один, але, безумовно, важливими є гарантії безпеки економічні. Саме мова об'єднує суспільство. Українське населення нарешті усвідомило себе українцями, єдиною вільною нацією. Упевнена, що російська повністю зникне з ефірів. Тому так захоплює діяльність Максима Прудеуса, Андрія Шимановського, Данила Гайдамахи - молодих блогерів, які популяризують українську мову у Всемережжі, надихаючи своїм прикладом не тільки юних, а й зрілих.

Український успіх – це поширення українського культурного продукту. Талановиті та успішні українські зірки підкорюють своєю творчістю Європу, популяризують Україну та нашу культуру. «Антитіла», «Go_A», «Kalush Orchestra», Артем Пивоваров та інші. Українська пісня лунає по всьому світу!

Українське сонце зійшло. Українське сонце не тільки як символ культури, історії, а й як невід'ємна частина національної ідентичності. Усвідомлення ж цінності життя, гідності та свободи людини є основою європейських та українських цінностей.

Отож ціннісне перетворення українського суспільства – передумова нашого успіху. Відбувається формування нового світового порядку, і Україна зіграє в ньому не останню роль. Професор Ярослав Грицак вже сьогодні прогнозує, що Україна перетвориться на "нового центральноєвропейського тигра" та стане лідером у регіоні між Балтійським та Чорним морями. Зміни відбуваються не лише в Україні - світ також перетворюється. І, нарешті, ми отримаємо те, чого прагнемо - безпеку, визнання, інвестиції, можливість спільно з розвиненим світом протистояти глобальним викликам та реалізувати наш потенціал для підвищення добробуту.

Мамаєв Алан,
учень ДНЗ «Запорізький
правобережний професійний
ліцей»

Надія

Напевно, кожного
українця поєднує одна
надія – надія побачити
Україну, що розквітне,

подібно квітці, і покаже усьому світу свою красу. Усе існування нашого народу ми ведемо боротьбу за те, щоб в одну чудову мить життя змінилося на краще. Наша нація з початку свого існування прагне до успішного майбутнього, а штовхає її на цей шлях одна світла, як сонце, надія. Це прагнення йде крізь століття й зберігається в нас і зараз.

Спостерігаючи за минулим, ми бачимо тенденцію, яка актуальна й досі: героїчний захист такого необхідного для нас майбутнього від тих, кому наше процвітання й успішність зовсім непотрібні. З уроків історії й української літератури ми знаємо імена видатних історичних постатей: полководців, як Богдан Хмельницький, поетів, як Тарас Шевченко, драматургів, як Михайло Старицький, і ще нескінченний список митців, громадських діячів та просто тих, хто вирішив наблизити Україну до світлого майбутнього. Я вважаю, що кожен із цих діячів, справжніх патріотів, віддав би усе, що мав, лише б впевнитися, що наш народ розірве кайдани і злетить до сонця, до безмежного неба, стане трохи ближчим до далеких зірок.

Кожен митець по-своєму уявляв нашу неповторну країну в щасливому майбутньому, але всі розуміли, що без свободи Україна не може існувати. У творі «De libertate» Григорія Сковороди та у поемі «І мертвим, і живим, і ненародженим» Тараса Шевченка розкриті проблема того, що без можливості самим вирішувати свою долю, ми не зможемо нормально жити. Наша національна ідентичність, неповторна й самобутня культура, мелодійна мова та героїчна історія – це і є наш генетичний код, що розвиватиметься на злість ворогам. Обов'язково колись на небі запалас зірка, і вона буде знаменням того, що прийшов час - країна здолала загарбників; і тоді ми побачимо, як наша мрія здійсниться.

Наші талановиті письменники, як минулих часів, так і сучасники, захоплюють серця й душі по всьому світу, поетичні твори впізнавані й популярні, а українська мова ллється чистою, джерельною водою з наших вуст. Ми побачимо, як будуватимуться нові споруди, величезні заводи і відкриватимуться медичні й освітні заклади, музеї та театри. З часом люди побачать справжню справедливість та рівність, більш не буде проблем з економікою, безробіттям, люди зможуть спокійно працювати на добробут собі й своїй державі. Тоді весь світ побачить: хто такі українці, і ми будемо рівні з нашими сусідами у всьому. І, нарешті, не буде вже потреби

проливати кров, щоб зберегти націю, закінчаться війни і засяє мирне небо блакиттю, а поля - золотом.

Ті люди, що складали вірші, писали поеми, знімали кіно, працювали над законами та боронили нашу рідну Україну, не встигли мирно пожити в чудовій країні мрій, що бачили у своїх снах, але ця казкова держава будується прямо зараз на наших очах. Борг кожного зробити так, щоб старання предків не були марними, щоб ми зазнали успіху, і щоб спільна мрія мільйонів Українців здійснилась.

Гориченко Дар`я,
учениця ДНЗ «Мелітопольський
багатопрофільний центр професійно-
технічної освіти»

Моє майбутнє – успішна Україна

Україна починається з тебе...
В'ячеслав Чорновіл

У житті кожної людини можливі непередбачувані обставини, які змушують її змінювати місце проживання, рід діяльності, шукати нові враження далеко від рідної домівки. Але, минає час, коли розуміння невимовної туги за рідним краєм охоплює душу і тягне додому, де все таке дороге і дуже близьке серцю!

На мою думку, любов до Батьківщини людина зберігає і проносить крізь життя, можливо, навіть не задумуючись над своїми почуттями. Вона живе у серці кожної людини.

Що таке Батьківщина...? Для мене – це незабутні враження дитинства, теплі лагідні руки матері, невимовна турбота і любов бабусі, родинний затишок. У кожної людини є своя Батьківщина. Моя Батьківщина – це Україна!

По-перше, це місце, де я народилася, де пройшло моє безтурботне дитинство.

По-друге, це невичерпна любов до мого Запорізького краю, де проймаєшся солодким повітрям козацької слави, який має дивовижну історію та є природною перлиною

нашої країни.

І саме зараз, у тяжкі часи для країни, я гадаю, що від кожного з нас, а особливо молоді, залежить завтрашнє майбутнє нашої країни. Володимир Сосюра у своєму вірші «Любіть Україну» закликає молоде покоління не лише до любові, але й до відповідальності за долю країни.

(Юначе! Хай буде для неї твій сміх, і сльози, і все до загибуні.../Дівчино! Як небо її голубе, люби її кожену хвилину/Любіть у труді, у коханні, в бою, в цей час коли гудуть батареї! Всім серцем любіть Україну свою, і вічні ми будемо з нею!)

Я вважаю, вибір правильної професії, знання, вміння, позитивні якості кожної людини допоможуть зробити нашу країну успішною. Кожен свідомий громадянин нашої держави має своє життєве завдання, яке він повинен виконувати, а головне - усвідомлювати, що саме від нього та його внеску для країни залежить успіх України. Влучно про це сказав у своєму вірші «Великі роковини» поет Іван Франко: «Кожен думай, що на тебе мільйонів стан стоїть, що за долю мільйонів мушиш дати ти одвіт».

Сьогодні в Україні дуже багато зруйновано будівель та історичних пам'яток: театрів, музеїв, церков. Мій навчальний заклад має будівельний напрямок, що безпосередньо дає можливість здобути спеціальності, які зараз украй необхідні нашій країні: муляри, малярі, зварники. Тому саме від нас залежить, які будуть міста нашої країни в майбутньому. І для того, щоб вони знову стали привабливими, ми повинні свідомо й старанно опановувати навички своєї майбутньої професії.

Моя думка, що тільки цілеспрямованість кожного, готовність діяти, внутрішня мотивація дадуть результати для успіху та розквіту країни. Приклад цьому – герой роману "Тигролови" Іван Багряного. Ми бачимо, що звичайна людина може досягти успіху, якщо вона вірить у себе та працює над собою.

Отже, кожний із нас особисто відповідальний за долю всього народу, своєї країни. Чи буде Україна успішною в майбутньому залежить від нас самих, а ми – молоде покоління, докладемо максимальних зусиль для цього, бо ми – майбутнє України! Ми – наче паростки на молодому дереві, які з часом принесуть соковиті плоди для нашої неньки.

Так, щоб наша Україна стала сильною, процвітаючою та впливовою країною потрібно докласти багато зусиль. І саме внесок кожного на сьогоднішній день наближає нас до спільної мети, до перемоги, до квітучої щасливої країни, бо всі ми живемо з міцною вірою у серці! Ми –Українці!

Ми сильні, ми незламні, ми вільні! Я вірю і молюся за тебе, моя Україно!
Скільки в тебе сили, Україно! Скільки в тебе гарту, моя нене!
Я стаю побожно на коліна І цілую трепетне знамено!

А. Перехрест

Білаш Олеся

учениця ДНЗ «Бердянський центр професійно-технічної освіти»

Постріл до миру та прогресу

Україна починається з тебе.

В. Чорновіл

Україна переживає важкий період через війну на сході країни. Вона може бути як стимулом для національного об'єднання, але також може розділити нас. Важливо знайти спільні цілі та працювати разом над їх досягненнями. Це випробування для нашої нації, але воно також може стати місточком для побудови кращого майбутнього.

По-перше, врегулювання конфлікту. Мирне врегулювання війни та повернення втрачених територій буде кроком до майбутнього миру та стабільності в Україні. Це вимагає не лише дипломатичних зусиль, але й готовності до різних викликів у конфлікті.

По-друге, реформи. Україна повинна використати цей період випробувань, щоб провести системні реформи у сферах безпеки, оборони та економіки. Реформи в політиці, соціальній сфері допоможуть побудувати більш стійке та прогресивне суспільство. Це дасть можливість підготувати країну до майбутнього та забезпечити стійкий економічний розвиток. Рух уперед, до кращого життя.

По-третє, об'єднання. Війна має потенціал роз'єднати суспільство, але також може стати й каталізатором національного об'єднання. Україна має використати цей момент, щоб побудувати єдність та солідарність серед своїх громадян. Таким чином, сучасні події в Україні – це випробування для нашої країни, але воно може стати тим фактором, який змусить нас вирости та стати сильнішими. Ми маємо проаналізувати ці трагічні події в історії нашої країни, щоб побудувати майбутнє оновленої держави, зміцнити свій суверенітет, побудувати демократичне суспільство, яке буде мирним, процвітаючим та сильним.

У решті-решт майбутнє України залежить від нашої здатності використати ці тяжкі часи як шлях до миру та прогресу. Це можливість змінити нашу країну на краще, покладаючи фундамент для майбутнього успіху та процвітання наступних поколінь. Це нелегке завдання для прийдешніх поколінь, для нас молодих. Адже кожен українець - це велика сила, кожен донат - це наш вклад, який наближає до перемоги, до миру, до світлого майбутнього, до кардинальних змін, до кращого життя кожної дитини, до прогресивного майбуття нашої вільної, незалежної, квітучої Батьківщини.

Павлюченко Олена,
учениця ДНЗ «Запорізький
професійний ліцей сервісу»

**Майбутнє успішної країни - це
щасливі люди.**

На мою думку, майбутнє успішної
країни - це щасливі люди. Люди, які
ніколи не бачили страшної війни, що

залишиться великим осадом на душі у кожного громадянина України, перерахунок
копійки за копійкою в кишені, дуже забруднене навколишнє середовище. Це коли усі
однакові за правами, незалежно від того, якої ти статі, незалежно від того, який в
тебе розріз очей та колір шкіри

Особисто я ніколи не хотіла б покидати рідної домівки, тому що це мій дім.
Дім у якому я зросла, з вуст проронила перші слова, де я вчилася жити, де знають
моїх батьків, де я знаю кожну вулицю, кожен парк та місце для відпочинку. Мабуть,
для кожного українця важливо, щоб його рідна країна процвітала і розвивалася лише
краще. Нікому не хочеться дивитися в небо з чужого вікна.

Для мене важливо, щоб Україна була країною, яка помітно розвивається
щодня, не опускаючись на дно, бо кожен хоче знати, що його місце на вершині. Ми
хочемо, щоб наша дійсність була далекою від війни та бідності, щоб кожну мить
людина спокійно планувала своє майбутнє, не думаючи про фінансові труднощі,
екологічні проблеми, або про те, що буквально завтра ти можеш втратити дах над
головою. Дивитися на розбиті спогади і розуміти що ти безсилий - дуже боляче.

Поки люди будуть не згуртованими ми не зможемо виграти не тільки цю війну,
а й побудувати успішну і незалежну державу.

Отже, єдність та спільна мета є ключовими моментами для розвитку країни.
Коли ми працюємо разом, ми можемо подолати будь-які перешкоди та стати
справжньою силою на світовій арені.

Прокоп'єв Данііл,
учень ДНЗ «Дніпрорудненський
професійний ліцей»

Моє майбутнє – успішна Україна

Майбутнє ... Майбутнє ...
Цікаве питання, єге ж?

Кожен з нас мріє, щоб майбутнє було чудовим, чарівним, щасливим. А чи справді воно таке?

Сьогодні кожен українець мріє про тишу, щоб не було ракетних обстрілів, щоб рідні та близькі були поруч, а не розкидані по білому світу, щоб кожен воїн повернувся додому живим і, нарешті, прийшов на нашу землю МИР і СПОКІЙ.

«Успішна Україна - це країна, де права людини та свободи захищені, де інновації та технології сприяють економічному зростанню та підвищенню якості життя громадян, де кожен має можливість реалізувати свій потенціал, де корупція та нерівність зменшуються, а довіра до влади та суспільства зростає та багато іншого», - такі думки виникають у кожного, коли він замислюється над майбутнім України. Я теж мрію, щоб Україна була саме такою. Але як же це все банально й нецікаво. Згодні?

Тоді про що ж мрію я – запитаете ви.

Вступивши на перший курс «Дніпрорудненського професійного ліцею», я мріяв навчитися зварювати, робити рівні шви, більше дізнатися про свою професію – електрогазозварник, набратися досвіду у кваліфікованих майстрів. А потрапивши на ЗЗРК на виробничу практику, зрозумів, що моя професія – просто супер. Я можу застосовувати свої знання і вміння не лише на комбінаті, а й в інших галузях, які потребують кваліфікованих зварювальників.

Звісно, що я також мрію про щасливе життя у ВІЛЬНІЙ і НЕЗАЛЕЖНІЙ Україні. Країні, яка досягне висот у науці, техніці й зробить прогресивні відкриття у цих галузях, аналогів яким не буде в жодній країні світу, і, таким чином, вийде на один рівень з такими технологічно розвиненими країнами, як Японія, Південна Корея, Китай. А за рівнем життя стане такою, як Об'єднані Арабські Емірати або Швейцарія. Так, мені дуже хочеться, щоб Україна була саме такою – безпечною, прогресивною, розвинутою, передовою.

З огляду на реалії сьогодення, коли в країні знищується інфраструктура, електростанції, водогони, я починаю замислюватись: «А що ж я можу зробити для відновлення України?»

Але саме сьогодні я, як майбутній спеціаліст – електрогазозварник, повинен замислюватись про відбудову своєї країни і думати, де і в якій галузі застосувати свої знання, уміння і навички, отримані в ліцеї.

Насамперед, це відбудова житлових будинків, трубопроводів, електростанцій, бо без зварювальних робіт відновити щось буде дуже важко, а, отже, я зможу бути корисним.

А після відновлення України хотів би відкрити власну справу. Можливо, я започаткую свою фірму, яка буде надавати послуги зі зварювальних робіт, можливо, це буде майстерня з художнього зварювання. Зараз я точно сказати не можу, але впевнений, що отримані знання, уміння і навички електрогазозварника будуть корисними і мені, й суспільству.

Усе це у майбутньому, щасливому майбутньому. А сьогодні я буду робити все можливе для відбудови моєї України, щоб у найближчому майбутньому вона стала успішною країною. А коли Україна стане успішною, тоді й мої мрії здійсняться. І сьогодні впевнений у тому, що все це можливо після Перемоги. Я вірю в ЗСУ. Слава Україні!

Петренко Надія,
учениця ДНЗ «Запорізький
професійний торгово-кулінарний
ліцей»

Найвища цінність України-люди

Що змушує людину покидати рідну домівку, Батьківщину та уїхати в далекі краї? Залишати звичне життя. Адже людина без Батьківщини, як лелека без гнізда.

Протягом майже двох сторіччя українці вимушено покидають свої домівки, землю дідів-прадівів. Причина: політична та економічна ситуація в країні. У 19 сторіччі українці емігрують до

Канади через злидні, через неможливість змінити своє життя. Про це пише в своїй новелі «Камінний хрест» Василь Стефаник. Наступна хвиля еміграції була наслідком незгоди українців з тоталітарним режимом радянської влади. Я недаремно обрала темою свого есе цитату Івана Багряного, який був змушений рятуватися від радянщини через політичні переслідування, заплативши високу ціну: залишив в Україні родину, землю своїх батьків, але взяв з собою частинку України. Саме тому герої його творів незламні українці, славні нащадки козаків.

2014 рік... Анексія Криму, окупація частини Донбасу. І знов тисячі українців змушені їхати, рятувати своє життя, шукати прихисток. Хтось залишається в Україні, віруючи в те, що повернуться до рідних домівок, другі їдуть до інших країн, сподіваючись на те, що саме там вони зможуть почати все з початку. Страшно уявити почуття цих людей: випалені душі, маленька надія на те, що можливо повернуться, залишаючи все, що було придбано протягом життя, рідні стіни домівки, могили рідних. Усе це не можливо забрати з собою. Їдуть, зберігаючи в душі українських дух, пам'ять про рідну землю.

Здавалося, що може бути страшніше. Але ні..

Лютий 2022 року... Повномасштабне вторгнення росії. Перші ракетні обстріли, тисячі вбитих, закатованих українців. Зруйновані міста та села. Масовий виїзд біженців, сподіваючись урятуватися. Я пам'ятаю ті дні: вокзал, потяг, маса людей, крики, плачуть діти... Ми вирішили не їхати.

Як можна залишити мою Україну, це повітря, яке неможливо нічим замінити (хоч й пропалене димом війни). Знаю, що не зможу без рідної хати, де все нагадує моє дитинство. А ви знаєте, як пахне садок навесні?. А головне - це моя Земля, це мій рідний край, який, упевнена, неможливо замінити. Люди їдуть, рятуються, але багато хто повертається додому, тому що неможливо замінити Батьківщину. Це на генному рівні. Це в нашій крові.

Саме тому своє майбутнє я пов'язую з Україною. Сьогодні я вчуся, засвою спеціальність кухара - кондитера. Самовдосконалююся, тому що для розбудови країни потрібні будуть мої знання і майстерність.

Я вважаю, що саме від нас залежить якою буде наша рідна Україна . Скільки ми готові віддати їй (і тут не про обіцянки)мова йде про конкретні справи. І тут надія на свідомих українців. Тішуся, коли бачу, що українці повертаються до рідних домівок, до нашого Запоріжжя. І повторюю про себе: «Україна була, є і буде!»

Дейкало Марія,
учениця ДНЗ «Запорізьке вище
професійне училище»

Моє майбутнє — успішна Україна

Українська держава після довгих років поневірян, після завятих змагань і багатьох жертв буде великою й успішною державою! Якою буде рідна Україна — залежить від нас, від кожного з нас. Усе залежатиме від того, скільки добра ми бажаємо всім громадянам нашої Батьківщини і скільки зусиль готові докласти. Згадаємо слова великого Каменяря: «І кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть, що за долю мільйонів мушиш дати ти одвіт».

По-перше, Україна має міцний фундамент — століття боротьби за можливість жити у вільній країні. Багато прикладів на підтвердження цього аргументу можна знайти в художній літературі. У зв'язку з порушеною темою не можу не згадати історичний роман Павла Загребельного «Я, Богдан», у якому автор описує нерівний бій козаків під проводом Івана Богуна. Козаки ж, подібно до спартанців, стримували натиск усієї армії Речі Посполитої, намагаючись прикрити відступ. Особливо вражає мужність сотника Нечитайла, у якого потрапило 14 куль, а він продовжував відбиватися. Коли польський король запропонував йому в дарунок життя, той відповів, що хоче вмерти в бою, як справжній козак. Про таких українців Олександр Довженко написав свого часу: «Вони не підкоряються і так умирають, як умерти можуть люди високої марки».

По-друге, від часу проголошення незалежності в українській державі відбулися ті позитивні зміни, які сприяли її зміцненню і подальшого розвитку. Історія дає багато прикладів того, як формувалася свідомість українців, як зростало їхнє бажання жити в новій, вільній країні. Яскравим прикладом можна назвати першу в новітній історії України широкомасштабну акцію спротиву — «Революцію на граніті» у 1990 році. Її започаткували студенти, вимагаючи демократизації усіх суспільно-політичних процесів.

Варто згадати події у 71-річницю Злуки УНР і ЗНР, коли мільйони людей, взявшись за руки, з'єднали Львів, Івано-Франківськ, Харків, Донецьк і Київ. Це був «Живий ланцюг», участь у якому взяло до 5 млн. українців. Хіба це не кращий приклад єднання, згуртованості українців?

Сьогодні Україна як повноправний член міжнародного товариства долучається до співпраці із впливовими міжнародними організаціями. За цей час було проведено багато реформ у різних галузях суспільно-політичного життя.

По-третє, українці здавна віддані своїй землі, дбайливо зберігають і примножують духовні й матеріальні цінності свого народу. Чого варті мистецькі полотна української художниці Марії Примаченко! У них авторка відтворила весь український чарівний світ, безмежну любов до природи й до людини. Лише картина «Хата моя, хата» коштувала на благодійному аукціоні у Венеції 100 тисяч гривень!

По-четверте, українці завжди готові стати на захист, здатні на подвиги й на самопожертву. Згадаймо Музей в Іванівці, де зберігалися роботи тієї ж Марії Примаченко, та історію їх порятунку з вогню місцевими жителями. Очевидці згадують, що люди спочатку кинулись рятувати картини, потім — старовинні вишиті рушники та сорочки, бронзові статуетки, килими ручної вишивки, а згодом — комп'ютери та іншу техніку. З гордістю можна сказати, що іванківці — небайдужі люди. І до мистецтва, і до самого життя — сучасного і майбутнього.

Сьогодні наших дорогих воїнів-захисників убивають, а вони, безстрашні, ідуть під кулі. Вони гинуть заради миру на нашій українській землі. Вони — герої! Ми — не переможні. Сьогодні ворог знищує всі культурні надбання, а ми їх відроджуємо, створюємо нові. Ми — творці! Ми — не знищені.

Отже, Україна буде успішною, великою державою. За цей час виросло нове покоління українців, яке здатне збудувати вільну, могутню державу. Про них свого часу В'ячеслав Чорновіл говорив: «Усією державою і кожен сам по собі вчимося покладатися тільки на себе. Якщо навіть при не найкращій владі з'явилися проблески в кінці тунелю, то це свідчить, що Україна вистоїть, що її чекає світле майбутнє». Віримо у власні сили й у сили свого великого незнищеного народу!

Борисов Богдан,
учень ДНЗ «Запорізький
професійний ліцей
автотранспорту»

Майбутнє України залежить від кожного з нас

Замислюючись над своїм майбутнім, кожен свідомий українець невід’ємно пов’язує його з майбутнім рідної країни. Особливо актуальним постає це питання стосовно часів відбудови після рашистської навали. Недарма в народі говорять: «За рідний край життя віддай», «Добре тому, хто в своєму домі», «Наша слава – Українська держава» та ін.

Сучасне молоде покоління має усвідомити, що саме йому випала найвища честь в Новітній історії нашої молоді держави стати творцями справжньої державності, за яку віддали життя найкращі представники нації. Досвід відродження країн після війн по-різному втілювався в історії людства. Звісно, найвідомішим та найбільш дієвим у цьому аспекті можна вважати «план Маршалла», який сприяв стрімкому зростанню економіки Західної Німеччини, Італії, Японії та Південної Кореї у 50-70-х роках минулого століття.

На сьогодні провідні економісти світового рівня виділяють кілька принципових умов для швидкого відновлення України після війни: це, насамперед, реформування країни з опорою на інтеграцію до Європейського Союзу; модернізація основних галузей економіки країни; отримання фінансової допомоги від країни-донорів G7 для запобігання гуманітарної катастрофи; отримання грантів замість довгострокових кредитів та подальше трансформація країни в напрямку демократичного врядування та верховенства права.

Нам щосекунди треба пам’ятати, яку неймовірно жорстоку, криваву ціну заплатила Україна за майбутнє своїх громадян. Тому, я переконаний, справедливість, відповідальність, стійкість, непідкупність, дисциплінованість та віра в свої сили повинні бути нашими щоденними супутниками. Вірте в себе, рухайтесь назустріч своїй мрії, і тоді все точно буде Україна!

